

[Villumsen.]

men det kan da kun være i Forhold til Priserne, da de var allerlavest. Ser man paa Udviklingen gennem de sidste 10 Aar, er der kun en Forskel paa 7 pCt. i Forhold til 1929, og da det fremgaar af den højtærede Socialministers Udtalelser, at der er sket en ganske betydelig Stigning i Rentebeløbet for den enkelte Aldersrentenyder, en Stigning, der udgør mindst 33 pCt., kan det ikke siges, at Forslaget er særlig vel underbygget.

Ikke mindst siden 1. Oktober 1937 er Aldersrenten fulgt særdeles godt med. Vi fik ved den Lejlighed baade Pristalsregulering, 5 pCt. til Husleje, 2½ pCt. yderligere til personligt Tillæg, og ikke mindst for Huslejhjælpens Vedkommende er dette, i hvert Tilfælde i Provins- og Landkommunerne, en meget betydelig Forbedring, idet der i Øjeblikket til Ægtepar kan udbetales en 15—20 Kr. pr. Maaned og til enligstillede 10—15 Kr. i Form af Huslejhjælp; de 2½ pCt. til personligt Tillæg, de nedsatte Brændselspriser bevirker, at der kan gives en betydelig større Brændselshjælp, end man kunde under normale Forhold.

Mit Parti ser saaledes paa det, at de gamle langt fra faar rigeligt, tværtimod, og derfor vil Spørgsmaalet om Forbedring af de gamles Kaar ogsaa, som Socialministeren fremhævede, blive taget op, muligvis saaledes, at man forsøger paa et forsikringsmæssigt Grundlag at skabe en Overbygning paa Aldersrenten. Det ærede kommunistiske Parti vil maaske dertil sige, at det varer for længe, men i Betragtning af, at de gamle i det store og hele har opnaaet ikke alene Dækning af Prisstigningen, men Fordele langt ud derover, maa det være forsvarligt nu at se Tiden an og søge en virkelig Løsning af Folkepensionsproblemet. I den Forbindelse kan man samtidig drøfte det af det ærede Parti rejste Spørgsmaal om Forenkling af Taksterne; maaske kan man komme til kun at have to Kommunegrupper; og man kan tillige drøfte Spørgsmaalet, om Forskellen i Renten for Kvinder og Mænd i Øjeblikket er for stor. Der er ingen ude i Landet, som ikke er klar over, at vort Parti har Interesse for disse Spørgsmaal, at vi gerne vil drøfte dem, og derfor vil vi heller ikke modsætte os en Drøftelse her, eventuelt i et Udvalg. Vi haaber, at der snart maa vise sig økonomisk Mulighed for at søge disse Problemer løst.

Søren P. Larsen: Vi kan ikke tiltræde det foreliggende Forslag om denne voldsomme Forhøjelse og kan for saa vidt kun sætte en Streg under de Oplysninger, der

er fremkommet, ikke mindst fra Socialministeren, om den kolossale Vækst, der har været i Antallet af Rentenydere, som voksede ganske afgjort i 1936—37, da man ændrede Loven saaledes, at Aldersgrænsen blev sænket fra 65 til 60 Aar; men ogsaa selve Totalbeløbets Stigning op til 105 Mill. Kr. for Stat og Kommune er en meget stor Stigning. Jeg kan godt forstaa, at Socialdemokratiet, baade Ministeren og Ordføeren, ikke holder af at gaa imod Forslaget i den Forstand, at man vil afvise enhver Forhandling. Den socialdemokratiske Ordfører gav i sine Bemærkninger Udtryk for, at han vilde haabe, der kunde blive Mulighed for at skabe en bedre Ordning gennem en Overbygning. Denne Overbygning skimter vi allerede gennem de Udtalelser, der er fremkommet fra socialistisk Side, og den stærke Understregning af, at der skulde være økonomiske Muligheder for Gennemførelsen af et saadant Forslag. I 1936—37 ændrede vi Satsene og forhøjede ogsaa det forsikringsmæssige Bidrag noget; det var ikke meget, men det var dog noget, og man slog derigennem fast, at hvis der skulde være Tale om en Udvidelse af Forsikringsbeløbene, kunde man ogsaa tage Kontingentforhøjelserne med; og selv om det kun var i et beskedent Omfang, stod det for mig saaledes, at det var i Virkeligheden noget af et Princip, man her kom ind paa.

Fra det kommunistiske Parti er der forelagt et Lovforslag, som vilde koste henimod en 30 Mill. Kr., hvis det skulde gennemføres. Jeg kan næsten ikke lade være at smile en lille Smule ved Tanken om, at Socialministeren stillede det op saaledes, at hvis der ad Aare skete en Forbedring paa dette Omraade, saa kom Kommunerne vel og tog Æren af det. Inden for andre Partier her i Salen, som efter Evne har hjulpet til med at opbygge den sociale Lovgivning, mindes vi tidligere Tidens Agitation fra socialdemokratisk Side. Vi mindes tidligere Socialdemokrater, som ikke undsaa sig for at hamre fast i Folkets Bevidsthed, at Forbedringerne var skaffet til Veje gennem den Agitation, Partiet havde ført. Nu er den højtærede Socialminister jo ikke saa vel bevandret i disse Agitationens Krinkelkroge som adskillige af hans Hjælpere inden for Regering og Parti. Derfor kan jeg ikke rigtig tænke mig, at der kan menes noget alvorligt med dette. Det er dog paa den Maade, man har hutlet sig frem gennem Befolkningen; de agitatoriske Overbud fra socialdemokratisk Side, ikke mindst paa den sociale Lovgivnings Omraade, blev saa sandelig kørt frem ved Valgene som Ud-